

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

Deze tekst is afkomstig van de online bibliotheek op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl.

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen voor alle teksten bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming bij de betreffende schrijver aan te vragen. Voor elke schrijver is het van groot belang om te weten of zijn teksten worden uitgevoerd, dus neem alstublieft bij elke lezing, encenering, bespreking in het onderwijs e.d. even contact op met de auteur! Het contact adres voor deze tekst is:

Schrijver	Jon Fosse
Titel	De nacht zingt zijn eigen zang (vertaling Tom Kleijn) “ fragment “
Jaar	1997
Uitvoering	Het Zuidelijk Toneel / Olivier Provily

Copyright (C) 1997 by Jon Fosse

jon fosse

vertaling tom klein

de nacht
zingt zijn
eigen zang

[fragment]

de volledige vertaling is uitgegeven en als boekje bestelbaar
op de site:
boekje #258

voor het gebruik van de vertaling
-ook als het slechts om een fragment gaat -

neem contact op

met de vertaler of de nieuwe toneelbibliotheek

www.tomkleijn-toneelvertaler.nl

Personen

Jonge vrouw

Jonge man

Vader

Moeder

Baste

Donker. Licht aan. Een huiskamer, een sofa, rechts daarvan een leunstoel en een salontafel. Links in de achterwand een groot raam met weids uitzicht, het is licht buiten. Rechts van het raam nogal hoog aan de wand een klok die op ongeveer kwart voor drie staat. Rechts onder de klok een foto van een baby, een jongetje. Links van het raam een uitzonderlijk groot buffet. Links en rechts deuren. De jonge man ligt op de sofa een boek te lezen

jonge vrouw

komt op door de rechterdeur

Ik houd dit

niet langer uit

Korte pauze

Ik kan er niet langer tegen

Zo kunnen we gewoon niet leven

De jonge man komt langzaam overeind, slaat zijn boek dicht, maar houdt zijn wijsvinger op de plaats waar hij is gebleven

Jij ligt daar maar te lezen

Je gaat niet uit

Je doet niets

Ratelt door

We hebben geen geld

Jij hebt geen baan
Niets
hebben we
Ze loopt naar de leunstoel en gaat zitten
En jij gaat steeds minder naar buiten
vroeger ging je nog wel eens naar de winkel
om boodschappen te doen
naar het postkantoor
Jij hebt nooit van wandelingen gehouden
Ik hield altijd wel van wandelen
Vroeger
voordat ik jou kende
maakte ik altijd lange wandelingen
Elke zondag maakte ik een wandeling
En door de week ook
En ik had ook vrienden
misschien niet zoveel
maar ik had vrienden
vriendinnen
Maar nu
nu komen ze niet meer hier
Zelfs Marte komt niet meer
Ze belt aan
en dan praat ze met me aan de deur

maar binnenkomen wil ze niet
Want jij zit daar maar
een slecht humeur uit te stralen
Mijn vriendinnen zijn een paar keer
langs geweest
maar jij zat daar maar
stijf en gespannen
zonder een woord te zeggen
Licht gelaten
In de buurt van zo'n slecht humeur
houdt niemand het uit
en daarom
kijkt naar hem
zijn ze nooit meer gekomen
Niemand komt langs
Korte pauze
Jij bent niet in orde
Jij geeft niets om mensen
Ja
De jonge man zucht, kijkt haar aan
Nee ik kan er niet langer tegen
De jonge man knikt. Pauze
En als er dan eindelijk iemand
op bezoek komt

zijn het jouw ouders

jonge man

zich verdedigend

Dat doen jouw ouders ook

wel eens

even zo goed

Korte pauze

Nog niet eens zo lang geleden

waren ze hier

En bovendien ik heb mijn ouders

niet gevraagd om te komen

jonge vrouw

Maar ze blijven hier

gelukkig

niet zo lang

jonge man

Ja ja

Korte pauze. Hij kijkt haar aan

En het is toch niet zo raar

dat ze hun kleinkind willen zien

toch

Enigszins kwaad

Je kunt ze dat niet verbieden

Ze komen hier om hun kleinkind te zien

Dat begrijp je toch
Want dat is de enige reden
waarom ze hier komen

jonge vrouw

Ja ja

Korte pauze

Nou het zal tijd worden
dat ze de kleine zien
Het lijkt wel
of ze niets om hem geven
Ze hadden toch wel eerder kunnen komen
Ja dat meen ik echt
De jonge man slaat zijn ogen neer. Pauze

jonge man

Ze willen ons gewoon
geen last bezorgen

jonge vrouw

Ja laat ze dan maar komen
Kan dat wel begrijpen
Ik kan begrijpen dat ze willen komen
Ze kijkt om zich heen in de kamer, zucht
En ik zal dus aan de schoonmaak moeten
nu
nu je ouders komen

Alles moet toch schoon en netjes zijn
als je schoonmoeder op bezoek komt
niet soms

*De jonge man legt zijn boek op de salontafel,
staat op en loopt wat rond door de kamer*

Laat dat

Op luide toon

Laat dat

Ik kan er niet tegen

als jij op en neer gaat rennen

Gelaten

Ik maak het huis wel schoon

Doe geen moeite

hè

De jonge man loopt naar de sofa, gaat zitten

Ik doe het wel

Ontspan je maar

hè

Lees wat

Lees gewoon door

in je boek

hè

Ga maar gewoon lezen

Ze lacht een beetje

Of zou jij misschien boodschappen willen doen

Hij kijkt haar enigszins beangstigd aan

Of moet ik dat ook doen

Ik zal de boodschappen doen

het huis opruimen

eten voor je ouders maken

Met luide stem

Nee jij kunt boodschappen gaan doen

jonge man

met tegenzin

Ja

jonge vrouw

verrast, vragend

Jij durft naar buiten te gaan

Jij durft toch al heel lang niet meer

naar een winkel te gaan

De jonge man schudt zijn hoofd. Gelaten

Maar waarom zei je dan ja

jonge man

Had ik dan nee moeten zeggen

jonge vrouw

Nee blijf maar liggen

blijf maar liggen

liggen en lezen

de volledige vertaling is uitgegeven en als boekje bestelbaar
op de site:
boekje #258

voor het gebruik van de vertaling
-ook als het slechts om een fragment gaat -

neem contact op

met de vertaler of de nieuwe toneelbibliotheek

De oeropvoering van *Natta syng sine songar*
vond plaats bij het Rogaland Teater in
september 1997 in Stavanger, Noorwegen

jonge vrouw Marika Enstad

jonge man Trond Espen Seim

vader Alf Nordvang

moeder Ilse Kramm

baste Robert Skjærstad

Regie: Kai Johnsen

De Nederlandse première* vond plaats op
17 maart 2006 door Het Zuidelijk Toneel
in het Parktheater, Eindhoven, in de vertaling van Tom Kleijn

jonge vrouw Nanette Edens

jonge man Erik Whien

vader Cas Enkelaar

moeder José Kuijpers

baste Thomas Oerlemans

Regie: Olivier Provily

*De voorstelling ging onder de volgende titel in première: *De nacht zingt zijn
eigen lied*

De Noorse schrijver Jon Fosse (Haugesund, 1959) publiceerde zijn eerste roman in 1983.

Aanvankelijk schreef hij romans, poëziebundels, essays en kinderboeken. Hij was geen frequent theaterbezoeker en schreef zijn eerste toneelstukken in opdracht, onzeker of het zijn roeping wel was.

Inmiddels heeft hij, sinds zijn debuut als toneelschrijver in 1994 (*Og aldri skal vi skiljast*), meer dan dertig toneelstukken gepubliceerd, is hij vertaald in meer dan veertig talen en meer dan 900 keer gespeeld over de hele wereld.

Ook in Nederland werd hij verschillende keren opgevoerd in vertalingen van o.a. Tom Kleijn, Alexander Schreuder en Maaïke van Rijn.

Fosse ontving verschillende internationale literatuur- en theaterprijzen waaronder de Nestorprijs (Wenen 2000), de Scandinavisk Nationalteaterpris (2002), de Scandinavische Prijs van de Zweedse Academie (2007) en de International Ibsen Award (2010).

Hij schrijft hoofdzakelijk in het Nynorsk.

Toneelwerk

Deze ogen (Desse auga) – 2008

(Eg er vinden) – 2007
(Skuggar) – 2006
(Rambuku) – 2006
Slaap (Svevn) – 2005
Lila/paars (Lilla) – 2003
(Dødsvariasjonar) – 2001
(Vakkert) – 2001
Winter (Vinter) – 2000
Bezoek (Besøk) – 2000
Droom in de herfst (Draum om hausten) – 1999
De gitaarman (Gitarmannen) – 1999
Een zomernacht (Ein sommars dag) – 1999
De nacht zingt zijn eigen zang (Natta syng sine songar) – 1997
De zoon (Sonen) – 1997
Moeder en kind (Mor og barn) – 1997
Het kind (Barnet) – 1996
Er komt nog iemand (Nokon kjem til å komme) – 1996
De naam (Namnet) – 1995 – Ibsen-Prijs (1998), Nestroy-Theaterprijs (2000)
Scheiden zullen we toch nooit – (Og aldri skal vi skiljast) – 1994

Tom Kleijn (1949) studeerde Nederlandse taal- en literatuurwetenschap en theater aan de Universiteiten van Nijmegen en Amsterdam. Na een paar jaar lesgeven begon hij in 1988 als huisvertaler van toneelgroep de TRUST waar hij hedendaagse Oostenrijkse en Duitse auteurs introduceerde, Rainald Goetz, Gustav Ernst en Werner Schwab, waarmee het gezelschap in de jaren negentig een grote naam opbouwde.

Hij werkte ook voor andere Nederlandse en Vlaamse toneelgezelschappen en vertaalde

o.a. Thomas Bernhard en Elfriede Jelinek voor het Nationale Toneel, Bertolt Brecht voor het ROtheater, Georg Büchner voor de KVS in Brussel en Friedrich Schiller voor Toneelgroep Amsterdam.

Daarnaast vertaalde hij uit het Engels voor diverse toneelgezelschappen, waaronder *Romeinse Tragedies* van William Shakespeare voor Toneelgroep Amsterdam en *Midzomernachtdroom* voor het Nationale Toneel.

Recent vertaalde hij uit het Frans de trilogie van Wajdi Mouawad *Branden, Kust, Bossen* voor het ROtheater in Rotterdam.

Uit het Noors vertaalde hij een aantal werken van Henrik Ibsen o.a.

Bouwmeester Solness

en *De Wilde Eend* en introduceerde Jon Fosse

in Nederland.

de volledige vertaling is uitgegeven en als boekje bestelbaar
op de site:
boekje #258

voor het gebruik van de vertaling
-ook als het slechts om een fragment gaat -

neem contact op

met de vertaler of de nieuwe toneelbibliotheek